

melet. Det er jo blevet ikke saa lidt dyrere i Tidens Løb end de Priser, vi kendte i tidligere Tid.

Jeg kan, som tidligere sagt, ikke erkende, at der har været tvingende Grunde til Stede. Hvis denne Sag var kommet til Behandling paa et Tidspunkt lige umiddelbart efter, at Ministeriet havde indført den nye Ordning, vilde jeg have fundet det rigtigst, at man havde modsat sig Godkendelsen af den udstedte Forordning. Imidlertid er Forholdet nu det, at der er gaaet ikke saa lille en Del af den Tid, hvori denne Forordning skulde gælde, og man maa vel snart imødesee en ny Ordning vedrørende den nye Høst. Under disse Forhold vil jeg ikke anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Godkendelsen af den ministerielle Bekendtgørelse, men jeg vil anbefale dem at holde sig fra at stemme for derigennem at tilkendegive, at vi ikke vil have Medansvaret for den Foranstaltning, som Ministeriet og Administrationen har sat i Værk, og som de ene bør bære Ansvaret for.

C. F. Sørensen: Rigsdagens Udvalg til Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger, nedsat i Henhold til Loven af 11. April 1919, blev jo Udgangen af den Uoverensstemmelse, der i Foraaret var mellem et Flertal i dette høje Ting og den høje Regering. Dette Udvalg, paa hvis Skuldre der blev lagt en meget stor og en meget vigtig Gerning, har i de godt 4½ Maaneder haft ugentlige Møder, hvor det har beskæftiget sig med Afvikling af en stor Del af disse mange økonomiske Forhold. Det er let forstaaeligt, at der i Afviklingsudvalget, som det populært kaldes, har været en Mængde Sager til Behandling ved det store Antal Møder. Det har vist sig at være forholdsvis let at komme tilrette om de mange Forhold, indtil Bekendtgørelsen fra Indenrigsministeriet af 31. Juli 1919 om Priserne paa dansk Hvede og Hvedemel kom til at foreligge. Denne Bekendtgørelse er den første, der har delt Udvalget i et Flertal og et Mindretal. De to foregaaende Ordførere har redegjort for deres forskellige Syn paa dette Spørgsmaal, og jeg maa hertil sige, at jeg og mit Parti ikke kan tiltræde, slet ikke deler den Opfattelse, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har gjort sig til Talsmand for. Vi kan ikke se saaledes paa denne Sag, at der her er begaaet en Fejl af Regeringen eller dem, der raader Regeringen. Skal der være begaaet nogen Fejl, har vi den Opfattelse, at Fejlen først og

fremmest ligger i, at Rationeringen er blevet ophævet, men de, der kender Sagens Forløb, er vidende om, at saadanne Autoriteter som det staaende Landbrugsudvalg, Foreningen for danske Handelsmøllere og den overordentlige Kommission efter en nøje Prøvelse har tiltraadt, har anbefalet Indenrigsministeriet at ophæve Rationeringen. Jeg maa her føje til, at der var visse Betænkeligheder i den overordentlige Kommission, og man tiltraadte, anbefalede at ophæve Rationeringen med Bemærkning om, at man forudsatte, at Maksimalprisen paa dansk Hvede og Hvedemel og Maksimalavancen paa udenlandsk Hvede blev opretholdt. Men man kan ikke helt sige, at dette har været Tilfældet. Thi Prisen paa dansk Hvedemel var i Juli Maaned 44 Kr. pr. 100 kg. Foreningen for danske Handelsmøllere erklærede i sin Indstilling til Indenrigsministeriet, at naar de saa indtrængende appellerede til Indenrigsministeriet om Ophævelse af Rationeringen, var det, fordi Statslagrenes Beholdning var tilstrækkelig ikke alene til Høstaarets Udlob, men til et godt Stykke ind i det nye Høstaar; dertil kom, at der var til det hjemlige Marked ankommet ret store Beholdninger fra oversøiske Pladser, og endnu større Beholdninger var nær Afskibning Vest fra. Under dette stærke Pres, som fra disse Handelsmøllers Side blev lagt paa Regeringen, og efter Undersøgelse og Anbefaling af de sagkyndige Organisationer, som her er talt om, og hvori alle Partier her i Rigsdagen er repræsenterede, gik Regeringen til at ophæve denne Rationering. Men Følgen udeblev ikke. Maksimalprisen, som den overordentlige Kommission havde haabet skulde kunne blive opretholdt, stod nemlig i Fare for helt at blive negligeret, blive bortelimineret, idet der fra Bagere og andre Forbrugere indløb til Statslagrene Bestillinger af en helt anden Karakter, end man hidtil var vant til. Der er ført Bevis for, at en Bager, som hidtil har bestilt fra 1 til 5 Sække Mel ad Gangen, nu bestilte fra 6 til 10, ja 20 Sække Mel. Forbrugere, der hidtil har indgivet Ordre paa 10—15 Sække Mel, har nu indgivet Bestillinger paa op til 40—50 Sække Mel. Man fik derfor i Ernæringsraadet den Opfattelse, at denne Opkøbning af Mel skulde betyde en Spekulation, saaledes at det billige danske Hvedemel gik ud af Markedet, og det dyre amerikanske kom ind paa Markedet, saaledes at en Meravance, Prisforskellen imellem det danske Hvedemel og det udenlandske Mel, vilde gaa ind i disse private Spekulanter